

TODI·LISTI

LETO II.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 16

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, številka 10.644. Naročnina četrtletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 30.—.

Tote novice

Stalin izginil iz Moskve. Vse obmejne postaje so obveščene, naj ga takoj izsledijo, da si v grdem vremenu ne polomi kril in se ne vrne več. — Namreč veliki avijon »Stalin«.

»Ta teden bo odločilen«, čitamo vsako nedeljo. In vsak teden je odločilen, vedno se kje kaj odloči, le določenega še ni nikjer nič.

Londončani se igrajo s papirjem. Kljub blokadi oblegajo Nemčijo z njim. Papir jim daje baje upravitelj konkurzne mase »Odbora za nevmešavanje v španske zadeve«.

Najmodernejšo metodo poučevanja geografije bodo uvedli na vseh šolah in sicer s pomočjo dnevnih časopisov. Če že države padajo, pravijo merodajni činitelji, ni potrebno, da bi padali tudi dijaki.

Začetek svetovne olimpijade v Helsinkih na Finskem bo znatno prej, kakor so predvidevali. Slavnostno otvoritev bodo izvršile ruske podmornice.

Na vprašanje ali bodo priznali novo poljsko vlado, so Japonci odgovorili, da zaenkrat nimajo časa o tem premišljevat, ker še niti prav ne vedo, kaj naj bi s svojo vlado storili.

Bojni red Francozov na zapadni fronti: V prvi vrsti so prešli, slede jim sloni, nakar pridejo tanki, za tanki črnici iz kolonij, potem pa dolgo, dolgo časa nič, in nato eventualno Francozi.

Vsem — Itschem:

Kdo rojen prihodnji
bo Tebi verjel,
da nekdanj celo si
med Nemce se šteje?

Ne hčere, ne sina
po Tebi ne bo,
ki dvigal nad glavo
bi desno rokó.

HEJ, „SLOVANI“!

Bratje! Mi stojimo trdno
tu — ker več je kruha.
Za pozive onstran meje
slabega smo sluha.

V DUHU ČASA

— Si slišal, da je letos prva Grčija, takoj za njo pa pride Jugoslavija?

— Hudiča! Kdo nas bo pa napadel??

Po-sredovanje

Nihče danes ni več vnet
za posredovanje,
ker po sredi parkrat že
prišlo je — kesanje.

RADOVEDNEŽ

Sinko: »Atek, ali so se že takrat tudi borili za petrolej, ko še niso poznali elektrike?«

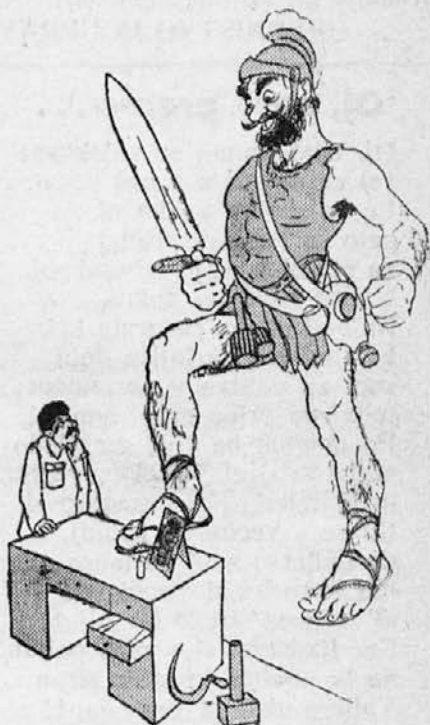
Na zapadni fronti

mečejo angleški bombniki še vedno letake...

»Kadar bi jih človek najbolj potreboval, kot nalašč ne prileti niti eden!«

Bog vojne pri Stalinu

— Primorej, gospod Stalin, mene ne boste imeli za norca! Čakam, čakam na Vas, Vi pa vse nekam zlepa opravljate svoje podvige!«

IZ AMERIKE

Roosevelt je izjavil, da zato ne poslušajo več govorov iz Evrope, ker je zelo mehkega srca, pa se boji, da bi pod vtisom teh govorov ob priliki glasovanja za ukinitve nevtralnostnega zakona morda celo ne glasoval — proti.

»WINDIŠ«.

Posrečilo se nam je dognati, odkod izvira besedica »windiš«. Ko so prišli stari Germani na slovanska tla, so vzradoščeni vzklikali: »Po vin' diši!« V skrajšani obliki se je tako ohranil ta vzklik do današnjega dne.

KDO JE NAJVEČJI LOPOV NA SVETU?

Tega še ne vemo. Za to izredno čast še — tekmujejo.

Prihodnja številka izide na praznik Vseh svetih, dne 1. novembra 1939.

Vsem Slovincem!

Ljubljanski humoristični list »Posebna izdaja« je prenehal izhajati. Tako je postal naš »Toti list« e d i n i humoristični list v Sloveniji. Zavedamo se težke in nevarne naloge, ki nas čaka: postreči z vesele vsebino vsej Sloveniji. Mi bomo našo nalogo izvrševali po najboljših močeh. Vaša dolžnost pa je, da nam pomagate! Zato kupujte »Toti list«, naročajte se nanj in priporočajte ga svojim znancem!

UREDNIŠTVO IN UPRAVA.

Oj, zdaj gremo...

Oj, zdaj gremo se vojskovat vsi za mandate v naš senat. Le vojska ta velika ni, zato še Pero ne tišči za stranko svojo v bojni roj. Užival rajši bo pokoj. Najbolj se bo razgrela kri, ko ljudstvo skrinjice dobi spet za volitve v parlament; tedaj pa pride pravi šment! Po dolgem bo spet marsikdo oddal svoj glas s čisto vestjo, in marsikdo bo sam spoznal, (ki se z večino je bahal), da ljudstvo zanj ne mara nič, naj Pero bo al' Srečkovič al' pa sam Jevtič Bogoljub. Ker ljudstvo, sito vseh obljub, ne bo metalo kroglice stran. Volitve niso za vsak dan!!

ZA PRIRODOSLOVCE

V zadnjih časih se množe nove vrste ptic selilk najrazličnejših barv in pasem: poglavarji in ministri pokojnih držav brez državnega ozemlja in podanikov. Z njimi se selijo diplomatski zastopniki s svojimi ljubimi.

Lačna jetika

Po svetu se sprehaja mož, ki mnogo vase spravi, vse, kar zagleda, vse požre, kar vidi, z vsem se davi.

Mu ne zaleže čisto nič, je vedno znova lačen. Enkrat pa morda bo le sit? Takrat, ko bo nagačen!

CENJENI NAROČNIKI!

Nas bojne vihre ne zanimajo. Mi smo nevtralni! In kot taki lahko izpolnjujemo svoje obveznosti. Mislite na to in pošljite nam naročnino.

JAPONSKA MODROST

Mi sodimo vse po pravici, ker služimo čisti resnici. Komúr je smrt kazen poštena, ga prošnja ne reši nobena. In v kogar doslej se naš strel je bil sprožil, ta nikdar nikomur se ni več pritožil.

Vpliv evropskega kratkega stila na ljudožrce

Nemška poročila o padlih na fronti se kratko glase: »Ihr Mann (Sohn, Bruder) ist gefallen. Heil Hitler!

»Vašega sobrata misijonarja smo včeraj spekli. Bog žegnaj!«

Za nov red

se daje vesoljni svet. Najbolj so se Japonci zavzemali za to, da bi uvedli nov red v Aziji. Pa tudi po Evropi šumi parola o novem redu. A bolj ko se muajajo, da bi ga vpeljali, bolj je vse v neredu. Čudo prečudno, bi rekel Cankar. Hudiča so prehudičili? Do zdaj je bilo z vsakim redom kaj enostavno. Predpisali so ga, pa — amen! Noben red ne drži večno, ampak nobenega tudi tako dolgo ne kuhajo. Kaj bi bilo, če bi na železnicah uvajali novi red tako dolgo in s takimi žrtvami, kakor ga Japonci v Aziji? Na jesen komaj poteče stari vozni red, pa imaš že novega. V šole pridejo s počitnic profesorji in učitelji in že je tukaj šolski red. Hišni posestniki so hišni red lepo natisnili in zdaj visi v vsaki veži. Tovarnarji tudi ukažejo delovni red brez večjih težav. Vse gre v redu, le politika je v neredu. Toliko let že delajo v njej red, pa še zdaj niso na jasnem, kakšen naj bo ta red. Japonci imajo svojega, Nemci svojega, Angleži spet

svojega, potem so pa še Rusi na svetu; z njimi je baje največji križ, menda je prav zaradi njih vse tako navzkriž. — In tako smo doživeli novo čudo sveta

preseljevanje grofov.

Poljski grofje so se preselili z Ukrajinskega na francoska tla. Iz Besarabije se pa zdaj selijo v Bukarešto. Prav lahko se zgodi, da se bodo selili še od tam. Saj celo pri nas občutimo to preseljevanje: Celjski grofje so se preselili v — Maribor! In zdaj na vsa usta razlagajo, da je samo njihova pravica resnična pravica. Zares, na vsa usta se širokoustijo v — teatru!

FRANCOSKA VLADA

bi sklenila mir, pa se boji vojakov — namreč oženjenih. Uradno poroča v svet, da bi se vojaki uprli, ker niso šli za špas na fronto. Junaki, kaj! Kdo bi si mislil kaj takega od Francozov! Na fronti so z vsem preskrbljeni, tepejo se tako ne, in v kolikor se gredo soldate, so pa na drugi strani rešeni večnih vojská z — ženami.

JOŽETOVA SIMULTANKA V KREMLJU

Smo pisali svoje dni, da se v Moskvo vsem mudi, zdaj tam gori je turnir, sta na kocki vojna, mir, Stalin je odprl zapah, da lahko igral bo šah.

Simultanko je začel, mnoge je na muho vzel, z enim zaigra remi in že drugega dobi, hitro ga napravi pat; kdaj bo prvi padel mat?

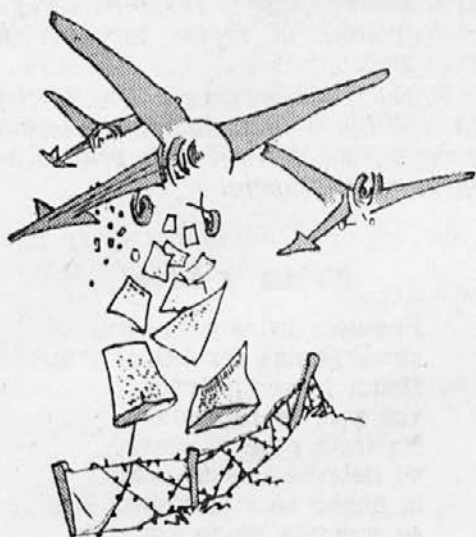
DALADIER,

ki je pred letom dni igral zadnjo violino, je zdaj sila energičen. A kje? Doma! Sam hoče igrati na glavne instrumente in je dal pospraviti vse kontrabase, ker mu gredo preveč na ušesa. Ker vlada v demokratični deželi, v parlamentarni republiki, ne mara sklicati parlamenta in jemlje poslancem poslanske mandate.

MALI OGLAS

Dajem stanovanje, kurjavo, hrano, dve obleki letno in 1000 dinarjev mesečne plače mlademu človeku, ki bi znal ves dan odgovorjati na vprašanja mojega sedemletnega sina. Ponudbe pod šifro »Skrben oče« na upravo lista.

Padavine

Padala nebeška mana
Izraelcem je v puščavi,
danes listki propagandni
tolčejo ljudi po glavi.

Narobe svet

Zagovorniki vojnih ofenziv so začeli z veliko ofenzivo za — mir.

V demokratičnih državah razpuščajo demokratične stranke, ki se bore za mir in za demokracijo.

Pera Živković, ki je ustanovil jugoslovanski senat, se noče udeležiti volitev v ta senat.

V Nemčiji izpuščajo komuniste, v Franciji jih pa zapirajo.

Zagrebska policija je zaprla zagrebška policijska zaupnika Zweigerja in Beloševiča ter ju zaslišuje zaradi delovanja na zagrebški policiji.

Angleška in francoska »fronta miru« je za brezpogojno nadaljevanje vojne.

Pristaši popuščenja so proti vsakemu popuščenju.

Balkan — večno ognjišče nemirov, je zdaj največji steber miru. Torej Balkan ni več Balkan.

GLAS IZ ŽENEVE:

Mednarodni urad dela je rešil vprašanje brezposelnosti za vse stanovce. Med tem se je pa pojavil in ojačil nov stan: brezposelni ministri in diplomati. Da pa ti ne bi vršili kake revolucionarne propagande in ogrožali zapadne kulture, jim bo Zveza narodov dala na razpolago svoje pisalne mize in tipkarice. Zaposliti jih hoče s pisanjem spominov iz lepih časov.

Bivši poljski zunanji minister Beck izda spominski zbornik z naslednjimi članki:

Bil sem velesila. — Merjasci so se maščevali. — Zahteval sem kolonije, dobil sem Kolmanov žegen. — Bra-

nil sem se ruskih vojakov, prišli so ruski tanki. — Vsi naši veliki pani so na veliko panani.

Čisti dobiček diplomatskih in ministrskih spominov bo Zveza narodov porabila za vzdrževanje svojega tajnika, ki bo poslej vsak mesec enkrat očistil palačo Zveze narodov od pajčevin. Kajti lahko se zgodi, da bo sklican kongres miru in če bo palača zanemarjena, pojdejo zaposleni ministri in diplomati drugam.

MEDNARODNI URAD DELA POROČA:

Siba modernega človeštva, brezposelnost, je prenehala. Zdaj je vse zaposleno. Eni pridelujejo koruzo, drugi municijo, tretji propagandne letake itd. Veliko jih je zaposlenih z izpraznjevanjem konzerv, z izdelovanjem senzacionalnih vesti, s pričakovanjem poročil o velikih zmagah, s konzumiranjem teh zmag in vesti. Vsakdo ima svoje delo, področje ljudskega udejstvovanja se je zelo razširilo. Brezposelni intelektualci so zaposleni v propagandnih uradnih in pri popravljanju starih zemljevidov, ljudstvo ima pa poleg drugih vsemogočih začasnih zaposlitev še posebno panogo zanimanja: pričakovanje boljših časov.

Anglija

je nemške mirovne pogoje obsodila
že vnaprej na smrt.

NA POSVETU ZGODOVINARJEV
v Švici so se mnogo prepirali o tem, kako bi označili dandanašnje politiko v izročilih za poznejše rodove in je večina sklenila, naj se politika zadnjih časov imenuje ping-pong politika.

Izvlaček

iz poročil tiskovne agencije
»Rumena rasa«:

Najnovejše zmagovite operacije japonske vojske na Kitajskem so usmerjene v smer rakove strategije, to je hrbtnega prodiranja, ki ima to prednost, da namestu ljudi izgubiš nekaj sto kvadratnih kilometrov zemlje za toliko časa, da sovražnik pokoplje mrtvece, ki jih njegov sovražnik pusti na bojišču.

Zapadna fronta v Evropi utegne zapasti še hujšemu mrtvilu, če morskimi prešički ne bodo požrli vseh min, ki so jih nastavile velesile na morjih. Mine namreč ovirajo dovoz japonskih pisalnih strojev in nalivnih peres, ki so pri današnji vojni tehniki edino preizkušeno zagotovilo zagotovljenih zmag v velikem obsegu.

Tatarska poročila o Rusiji bodo poslej po možnosti prihajala iz Tokia. Očividci boljševiskih grozot, ki so sedeli čez dvajset let v Varšavi in Rigi, se preselijo v Tokio, središče azijskega novega reda.

KNJIGO

„Poglejmo se“

ki vsebuje 135 karikatur iz našega javnega in političnega življenja morate imeti tudi Vi! — Stane samo 15.— dinarjev. Naroča pa se na naslov:

Štefan Jerko, Ljubljana

BEOGRADSKA ULICA 49

RUMUNSKA SENZACIJA

ni v tem, da so postrelili vso »Železno gardo«, ampak v tem, da so odkrili novo železno gardo in te ne bodo takoj postrelili. Vsaj dotlej ne, dokler skupno z vlado ne napišejo nestrpnost pričakovane knjige »KDOR DRUGEMU JAMO KOPLJE, SAM VANJO PADE«. Kakor vemo, padajo v jame ministri in gardisti.

Brezdomcem

(Prosto po Drinu)

Streho vam do zdaj dajala
ljuba mati je narava,
ki vas kmalu deložira,
ker prihaja zima prava.

Milost blagih, imovitih,
naj pozimi vas obseva,
saj v zavetju miloščine
ni sramotna vaša reva.

Presenečenje sv. Petra

Sv. Peter: »Odkod si pa ti? Z Marsa?»

Duša: Ne! Z zapadne fronte.«

IZ TEH DNI

Sinko je vprašal očeta, kako se vnamejo vojne.

»I,« je odgovoril oče, »misli si, da nastane med Anglijo in Francijo nesporazum.«

»Ampak,« se je vtaknila mati, »med Anglijo in Francijo ne bo nastal nikoli nesporazum.«

»Vem,« je rekel oče, »jaz sem napravil samo primeru.«

»Že vem!« je odgovorila žena. »Ali tako vcepljaš otroku samo napačne pojme.«

»To je nesmisel!«

»Kaj boš! Tako je, kakor jaz pravim.«

»Ne, tako je, kakor jaz pravim!«

»Zdaj pa že vem, papa!« se oglasi sinko.

»Prav dobro razujem, kako se vnamejo vojne.«

DOBRA VOLJA

Zagovornik: »Ali ne morete začeti čisto novega življenja?«

Klient: »Kolikokrat pa še! Gospod doktor, saj sem že petič začel pod drugim imenom.«

ANGEL VARUH

»Le pridna bodi in lepo spi! Mama pojde na koncert in po treh urah bo spet doma.«

»Mama, mene je tako strah. Ali ne bi mogla ostati pri meni Tončka?«

»Ne, dete moje! Tončka mora v kuhinji lupiti krompir. Le nikar se ne boj, tvoj angel varuh je pri tebi.«

»Mama, ali bi me ne mogla raje varovati Tončka, angel varuh naj bi pa lupil krompir?«

MODERNI ČASI...

Katehet: »Zakaj je Kajin ubil Abele?«

Učenec: »Ker ga je Abel močno udaril!«

Britanska serenada

ob važni obletnici, ko je prišla v modo angleška marela.

Levu britanskemu glava ne klone, v našem imperiju sonce ne tone. Ko na Angleškem je črna tema, indijskim slonom se sonce smehljá. Večno pa tudi nam sonce ne sije, ker ga oblačna politika skrije, daje marela nam dosti dežja, leto in dan se ves svet ji hahlja. Nam pa resnično ne gre več na smel, težko poplačali bomo vsak greh.

Diplomatsko razkritje

Eden glavnih vzrokov rusko-nemškega nenapadanja in sodelovanja so ugotovili nevtralni raziskovalci v tem, da imata Rusija in Nemčija kljub razlikam marsikaj skupnega. Rusija je komunistična, Nemčija narodno - socialistična, kakor pravijo. Ampak v Moskvi ni le sedež delavsko-kmečke vlade sovjetov in delavske-kmečke armade, kakor pišejo, tam je tudi sedež tretje internacionale, a Berlin je prestolnica tretjega Rajha. Trikrat tri je pa devet in september je deveti

mesec v letu. V letošnjem letu je pa september mesec rusko-nemškega sodelovanja in mesec moskovskih presenečenj.

Torej je matematika tudi v politiki in politika v matematiki, v visokih računih. Nekateri računajo prav, drugi se pa uračunajo.

Kriza v krizi

Presneta kriza nekaj let straši že naš razburkan svet. Denar je ves pobrala ves svet je razmajala. Na trgih robe je preveč, so delavce poslali preč, in banke so v konkurze šle, so mnogim vloge zmrzile. In kje je zdaj kultura? Ji bije zadnja ura! Celo diplomacija, se v krčih krize zvija. Kjer mir ni nič več v modi, še krizo jemlje zlodi. Kje si modrost človeška, ki sila jo nebeška je čisto zapustila? Vsem si jo zasolila! Si kriza v krizi sama! Je burka to? Ne! Drama!!

Velikanska razlika

»Ti falot, zakaj si nabunkal tega dečka?«

»Ker mi je rekel N a c i!«

»Le počakaj! Kako ti je pa ime?«

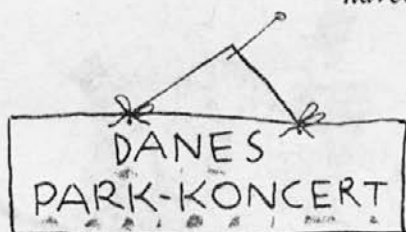
»Nace!«

B o ž o :

Poletje prešlo je, jesen že prihaja...

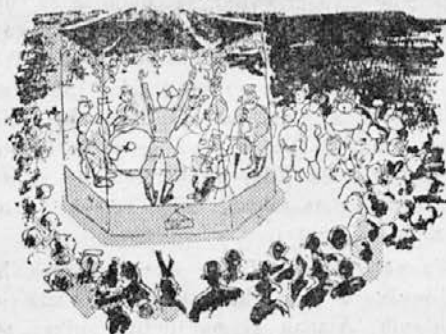
Poletje prešlo je, jesen že prihaja;
to vem, ker na levi spet nogi nagaja
mezinčev ozebek mi. Prorok odličen!
Od samih prorokb je že ves
skrotovičen!!

Mezinec je moj in ni vreden omembe.
Bolj važen kazalec toplotne
spremembe
za Maribor spodnja je tabla na cesti,
ker strogo kulantno zna stanje
navesti:

Takrat, kadar tabla visi na vogalu,
nahajamo v vročem, poletnem se
valu:
ko table ni videti nič več na steni,
zavedajmo se, da smo v hladni jeseni.

V poletnih večerih ta tabla je kriva,
da narod slovenski se v parku
preriva.
Za operne arije, razne tolkače
poleti gre marsikak dinar od plače.

Ker, morate vedeti: dinar vstopnine
se v parku tedaj za stojišče odrine;
po dinarja dva je pravica sedenja,
sicer ta užitek se s — paznikom
jenja.

Ko muzika v parku zvečer je
končana,
domov se odpravi starina zaspana.
Mladina pa — v dvoje — tja v noč
prolongira,
s pušicami Amor jo kar —
bombardira.

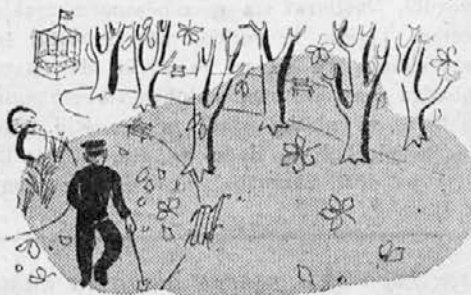
To slike poletne so iz našega parka...
Prišla zdaj jesen je — brez toplega
žarka,
raz drevje polagoma listje odpada,
tihota, praznota po parku že vlada.

Poslednji se parček na klopi še
stiska,
prezebel, nebógljen bog Amorček
piska:
»Če ne zbog morale, pa vsaj zavolj
mene
naj paznik ta parček že enkrat
prežene!«

Ne zmeni se paznik za parček
presneti.
Premišlja, kak čudno je vse na tem
sveti:
Kako za nečem vsi ljudje ponorijo,
čim pride sprememba, pa spet
odletijo.

In, ne da bi vedel, v politiko pade!
To, kar on premišlja, vedó že vse
vlade!
Čast, slavo užival boš — če boš kaj
nudil,
ko nimaš več, sam boš! Čemu bi se
čudil?

Kaj hitro zvestoba ljudi je pri kraju.
To, kar si na ves glas še hvalil bil v
maju,
naenkrat ne maraš več, Grüss Gott!
Adijo!
Na hitro roko se ljudje prelevijo...

Zato pa povsem so drugačne živali.
Glej, parku so zvesti labodje ostali...
Ne morem si kaj: ko tak hvalim
labode,
nemškutarske naše se spomnim
gospode:

Na ves glas pred kratkim še drugim
je vpila.
Naenkrat pa spet se je k nam obrnila!
Odkodi prišla je ta hitra potuha?
Spoznala gospoda je vrednosti —
kruha...

GENTLEMAN

Julka je prišla vsa solzna domov, padla
mami v naročje in rekla:

»Vidiš, mama, trikrat sem imela z njim
sestane in deset zaušnic mi je dal; dva-
krat so naju vrgli iz kavarne, ker ni imel
s čim plačati, a danes mi je iztrgal torbico
z denarjem in odšel...«

»Hm, in kako se imenuje?«

»Ne vem!«

»No, ta mora biti res pravi falot, da se ti
ni niti predstavil!«

VZTRAJNOST

Mesec je vzhajal in gospod Šivanka, kro-
jač za gospode, je hodil okoli vile bogataša
Repiča. Službujoči stražnik je pristopil h
krojaču:

»Kaj pa stikate stalno okoli te vile?«

Pa odgovori krojač Šivanka:

»Čakam gospoda Repiča. Pet let ga že
hodim opominjati za neplačan račun, toda
vedno se mi skrjuje. Pred kratkim pa so mi
sosedje povedali, da je gospod Repič mese-
čen in tako ga čakam vsako mesečno noč,
da prileze iz stanovanja!«

IZ GOSTILNE

Martin je pil in pil, nikakor ni znal
najti iz gostilne. Doma je imel bolno
ženo, pa se ni menil za to. Pride nje-
gov otrok in mu govori:

»Ata, pojdi no domov, mama je na
smrtni postelji.«

»Eh, pa jo na mojo preložite«, od-
vrne Martin in se nikamor ne spravi.

Otrok ubere žalosten domov in
kmalu potem se prikaže v gostilni
sosedu.

»Martin, tvoja žena je čisto pri
kraju!«

»Eh, pa jo na sredo potisnite«, reče
Martin in pije naprej.

Turek ni Turek

Ded mi je pravil, da je njegov ded poznal Turke na lastne oči in na svoji koži jih je bil izkusil. Bili so grozni, kosmati, krvoločni, nosili so velike turbane in krive sablje so imeli. Jahali so divje konje in vse so pomandrali, kar jim je prišlo pod kopito. Nič čudnega, da so vsak dan molili za rešitev pred Turki, kakor dandanes molijo za rešitev Rusije.

Dedov ded je imel kmetijo, imel je ženo in hčere in nekaj krepkih sinov. Pa je prihrumela turška nadloga, mu požgala kme-

tijo, poklala živino, ubila dva sina, vzela s seboj hčere in tretjega sina, le četrti je ostal in dedov ded s svojo ženo, ki sta za preostalega otroka toliko poskrbe'la, da naš rod ni izumrl zaradi turške nadloge. Moralo je biti sila hudo pod Turki. Cele vasi so rušili, cerkve požigali, gradove naskakovali in pred sam cesarski Dunaj so si drznili grdi pesjani. Toliko, da niso ubili avstrijskega cesarja, kakor so malo poprej srbskega carja. Dedov ded je pomnil te stvari in kako bi jih ne pomnil, ko so mu pa Turki toliko škode prizadejali. Pa ne samo škode, tudi sramote. Njegove hčere so morale s turškimi vojaki, temi kosmatinci, v sužnost. Kdo ve, kaj so počenjali z njimi, preden jih je nebo rešilo ponižanja. Ženske, ki morajo v svet, so še dandanes zelo izpostavljene grehu, kaj šele pod Turki, ki so jih zaradi greha vzeli s seboj. In prav lahko so dedovega deda hčere prepisali v turško vero, a če že to ne, so jim prav gotovo kratili pred smrtno uro pravo tolažbo in jih pogubili za vse večne čase.

Dedov ded je molil za duše svojih hčera, upal jih je rešiti vic, za sina pa, ki so mu ga Turki odpeljali, niti moliti ni upal. Kajti

sin se je sam prikazal v domačo vas, prišel je z novo turško nadlogo, vzredili so ga za — janičarja. Odkar ni več turških nadlog v naši deželi, ne ve vsakdo, kaj je janičar. To je človek, ki skoči svojemu narodu za vrat in mu pije kri. Dedov ded je imel v svoji družini takega človeka in se ga je sramoval in še mene je sram, da smo imeli janičarja v rodu, četudi ni bil janičar po lastni krivdi. Dandanes ni janičarjev, vsaj takih ne, ki so jih na Turškem vzgojili. Moj oče se včasih jezi, da imamo janičarje, ki so se kar doma zredili in pijejo narodu kri, pa jim včasih narod vpije celo živijo, včasih jih pa z jajci obmeče, kaj hujšega se jim pa ne zgodi. Druge kazni ni zanje, kakor ta, da čakajo v opoziciji boljših časov. — Sramote ne poznajo.

Dedovega deda janičar ni bil nikoli v opoziciji, zmeraj je bil samo v fronti, a sramote tudi ni poznal. S turško vihro je pritomastil v domačo vas, se spravil nad domačo hišo in lastnemu očetu je odsekal — uho. Dedov ded se je res lahko bal Turkov, zanj ni bilo hujšega kakor turška nadloga. Tudi moj ded ni poznal bolj grozних ljudi. Moj oče pa ve povedati, da Turki niso zmeraj Turki. Nekoč so res šli nad presvitlega cesarja in mu hoteli vzeti blagoslovljeno glavo, pred petindvajsetimi leti so se pa skesali vseh svojih starih grehov in so šli nad cesarjeve sovražnike s prav tako vneto kakor junaški kranjski Janezi. In od tedaj so jim odpuščene vse stare grdobije. Ko se je cesar z njimi zvezal, je res potem prišel na boben s svojim velikim avstro-ogrskim cesarstvom, ampak tega niso bili krivi Turki. Vsaj moj ata pravi tako. Ded pa ni bil nikoli njegovih misli, še ob svoji krščanski smrti ni Turkom ničesar odpustil.

Kadar je kaj slišal o požigalcih, roparjih in morilcih, je kratkoma'lo zažodrnjal, da so — Turki.

Kadar je slišal, da kje razsajajo grozne bolezni, je trdil, da so jih prinesli — Turki.

Kadar je videl hudo kosmatega, strašnega, divjega človeka, je govoril o njem, da je kakor — Turek.

Turek je bil zanj hujša stvar kakor je za mojega očeta boljševik. Že po tem si lahko mislite, kako grozni so bili zanj Turki. Bili so vse tisto, kar spravi človeku strah v kosti, kar mu požene lase pokoncu, kar ga pogubi. Dostikrat sta se z očetom sporekla zaradi Turkov in večkrat sem poslušal to sporekanje, pa se mi je zdelo, da imata obadva prav. Bil sem podoben slovenskemu volilcu, ki ploska vladi in opoziciji. Jaz nisem ploskal ne dedu ne atu, o Turkih sem pa dosti razmišljal in sem se zanimal

za turško deželo. Ni dolgo tega, ko sem se dobil z Lipetovim Pepetom, našim svetovnim potepuhom. Obredel je že pol sveta, tudi na Turškem je bil in ni videl tam nobenega kosmatinca, nobenega krvoloka in divjaka, ampak same civilizirane, to se pravi, obrite ljudi, s klobuki pokrite.

Pa sem si mislil, če ni vse tisto o Turkih samo lepa pravljica za odrasle otroke. Ker sem se naučil nekaj malega abecede, zdaj čitam časopise samo zaradi Turkov. In tam berem, da so Turki prijatelji miru, da so takorekoč v fronti miru in res nikočar ne

streljajo kakor oni iz fronte miru na zapadu. Čudno, prav res! Kosmati Turki so obriti, krvoločni Turki ne prelivajo krvi, divjaški Turki ne divjajo, ampak se šolajo in še sultana nimajo več. Pa se spoznaj v tej zmedil! Le nekaj je čudno. Družijo se z boljševiki! In za te vemo, da so prav taki, kakor so bili Turki v glavi mojega deda. Saj smo dosti brali, da jih je sama groza in lakota in kri in kuga. Zdaj pa beremo, da so za mir in res nima nihče z njimi vojske, kakor je nima s Turki.

Pa se spoznaj! Turek ni več Turek in boljševik ni tisto, kar smo mislili, da je boljševik. Ampak skupaj držita, odkar so boljševiki pokukali na svet. In to je spet vrag! Moj papa se nič več ne spozna na to in bi mu bilo kar prav, če bi vsi s Turkom držali, če bi vsi za mir živeli in turško sabljo odložili. Tudi jaz sem za to!

PO RECEPTU

»No, ali ste spali ob odprtem oknu, kakor sem vam svetoval?«

»Sem, gospod doktor.«

»Pa ste se iznebili nahoda?«

»Ne, samo najboljše obleke, denarnice in zlate ure.«

Prispela je velika izbira jesenskega in zimskega blaga za damske in moške plašče, obleke, kostume, hubertuse, oficirske, finančne in železničarske uniforme. Krojaške potrebščine. Velika odprodaja ostankov. Kakor vedno dobite po najnižjih cenah in v najboljši kvaliteti samo v

„Češkem magazinu“ Maribor, Ulica 10. oktobra
(Zraven glavne policije).

Nemška letalka

Elly Beinhorn, ki je morala s svojim letalom zasilno pristati na tezenskem letališču, se je sicer zelo pohvalno izrazila o gostoljubnosti Maribora, le obsežnost velike Jugoslavije ji ni bila všeč. Kajti je lansko

leto absolvirala rekorden let iz Berlina v Bangkok, ne da bi ji bilo potrebno tako hitro spustiti se na zemljo. In še nekaj je pripomnila o indiscretности naših novinarjev, ki so v vseh časopisih objavljali njenih 32 let...

PROFESORSKA

— Vaš dežnik sem našel, gospod profesor. Bil je v uradu za najdene stvari.
— Čudno, pa nisem bil nič tam.

Šentflorjanska kultura

Neutralsnost v svetovni politiki ni preprečila, da se ne bi vojskovali na kulturnem bojišču za — mrliče. Cankar tako zmeraj stoji v križnem ognju naših kulturnikov, zdaj so za grmele strojnice za pesnika Gregorčiča in politika Tumo. Iz »Dejanj« je živi dr. Breclj torpediral mrtvega Tumo, odgovoril mu je Kermauner iz »Sodobnosti« z veliko kanonado, ki je še ne bo konec tja do božiča. Potem je pa itak praznik miru in sprave.

V Ljubljani so se spuntali, da bi Veliko puntarijo igrali, zato so jo pa vzeli na program v Sarajevu, Nišu, Novem Sadu, Skoplju in celo v Banjaluki. Blagor Kreftu, da Dolina šentflorjanska ne teče od vzhoda pa do zahoda.

Drama ljubljanska igra igre. Novitet, namreč slovenskih, ni v repertoarju. Morebiti jih je kaj v predalih? Bog ve! Vendar je nekaj novega v gledališki — kritiki. Pri »Slovincu« je zamenjal France Vodnik Koblarja, pri »Jutru« pa Borko Mrzela. Torej vendarle nismo brez — novitet!

Nismo pa tudi brez Razodetja. Gol Ivan je vprašal človeka, od kod in kam. In v knjiži mu je sam odgovoril, da telo razpada, duša pa ne gre na oni svet, temveč spi in se končno splazi v drugo telo z dobrim in slabim. Odkril je človekov življenjski žleb, do zdaj smo poznali davčne in druge žlebe. Napredujemo!

Ivo Brnčić piše liriko in tudi kritizira liriko. Namreč tisto, ki je sam ne napiše. Nameril se je v Kranj, da bi lasal gimnazijce in hodil v vas k Prešernu. A glej, šmenta, zaradi slabe ceste se je premislil in se je obrnil

na ministra za zgradbe, naj v interesu njegove lirike te popravi. Fant bo še naprej pisal liriko ali jo vsaj kritiziral. Bog mu dai sreče!

ZNA ŠELE KADITI...

»Hej, vi, kaj ne vidite, da je tukaj prepovedano kaditi?«

»Oh, nikar se no ne jezite, gospod policaj, veste, pobček še ne zna brati.«

IZ SLOVENSКИH GORIC

Ob treh zjutraj se je vrnil Miha pijan domov. Pri vratih ga je čakala žena in pričela kričati:

»Tako se brigaš za svojo ženo, nesnaga! Vso noč popivaš in se zabavaš, jaz uboga reva pa trpim in stradam doma.«

»Kako pa veš, da sem se zabaval?«

»Kako ne bi vedela, ko imaš pa vse polno bunk in brazgotin po glavi!«

JE ALI NI...

»Je milostljiva doma?«

»Ne!«

»Toda videl sem jo pri oknu.«

»Da, tudi ona vas je videla.«

Ne čitajte „Totega lista“

tako,

temveč

tako!

Strnjena demokratska fronta,

ki naj bi nadstrankarsko privedla Slovence na pot resnične demokracije.

Na levo?

»Večernik«, 8. okt. 1939.

Doktor Igor spet napisal je recept za naše čase, naj gospoda v zadnji uri z resno mislijo gre vase.

Gospodarju imenitno mora se zato goditi, da so hlapci ob pogledu na njegov trebušček siti.

A povejmo po resnici: doktor Igor ni trebušen in za veter, ki zdaj piha, advokat naš ni naglušen.

Po njegovem naj gospoda reši stiske narod mili in zaveda se: vodniki so za njega vse storili.

S kakšno žrtvijo gospoda naj zaupanje si kupi, to vodilo modrijanu se iz članka ne izlupi.

Važna je samo parola: z doktorjem zdaj vsi na levo! To se pravi, naj po starem se zgara gospod za revo!

TUDI V MARIBORU

so padale granate. Vsaj ena je imela svoj učinek v uredništvu »Večernika«. V mirnih časih smo brali na prvi strani kolono zanimivosti, na drugi

pa uvodnike. Vojna vihra je oboje odnesla. Pa ne mislite, da je »Večernik« vojni list. Nikakor ne, kajti g. Ribnikar je za mir celo na tistem polju, kjer je doslej še vsak mirovni pokus propadel in kjer se bije večer boji, namreč med slovenskimi političnimi strankami. Že lani na Jurjevo je dal v svet oklic za mir med politikami, ki ga pa niso uslišali. Izbral si je napačnega svetnika: Sveti Jurij je bil vendar vojščak in kakor vemo, je z mečem pokončal samega zmaja.

Jesen je postala neznansko hladna. Menda radi tega, ker je Rusija toliko bližja Jugoslaviji in sibirski tokovi hlade vroče butice...

— Vojna je postala celo za Mariborčane nezanimiva. Zanj se zanimajo edino še verižniki »in spe«. Toda te verižnike bo treba dejati v verige in potem bo z vojno — mir!

— Grozdni teden mariborski je trajal 4 dni. Maribor sploh ne ve, da traja vsak teden točno — 7 dni: mariborski teden traja včasih 8, včasih 10 dni, tedni po tovarnah pa obsegajo

— za delavce namreč — včasih le po 3 dni!...

— Praznik živali je tudi bil. Na predvečer so bile zato gostilne zelo dobro obiskane. Napovedana procesija pa je ob tej priliki odpadla. Ali ni bilo na razpolago dovolj živali?...

— Krožijo govorce, da bodo Nemce iz Jugoslavije preselili v Nemčijo. Marsikdo bo zdaj čez noč spet slovenske matere sin in za preselitev vseh mariborskih Nemcev bosta menda dobra kar dva taksijčka...

— Kdor ljubi križanke, rebuse in druge zagonetke, pa naj prebere oznanila mariborske Glasbene matice o njeni denarni tomboli. Mogoče je pa prav v tej nerazumljivosti privlačnost?

— Cirkus Wertheim je izgubil dve artistki, ki sta mu ušli. Za njima je sedaj velika gonja. Morda bi kazalo za njima izdati tiralico in bomo v Mariboru prišli v lokalih vsaj enkrat do kakega dobrega programa...

— Emile Zola je bil zares vsestransko odličen film. To bi bili ljudje morali vedeti vpoprej, kakor hitro so vedeli, da ni nemški film...

— Volitve v senat bodo. Pri čemer je treba naglašati, da terminus »sen-at« ne pride od sen-ilstil!

— V prosti naturi se gibati, je v mariborski okolici vedno bolj tvegano. Če te napadejo, zakruliijo kako pesem v takem jeziku, da moraš protestirati, nakar te nabodejo na pipec ali kuhinjski nož. Zlasti v Radvanju! V tej zvezi je bil zadnjič neki hrvaški brivec (kateri brivec ni Hrvat?) zelo duhovit. Rekel je: »Neka ne ide v Radvanje, ko rad van je!« In je res tako!

— Od prvega oktobra dalje poklicni mesarji ob nedeljah počivajo. Zato pa mesarijo ob nedeljah nepoklicni mesarji. Izdelke dobavljajo v bolnišnico...

Ekspozitura

oficirske zadruga in
splošno krojaštvo

**VOJSK
MARIBOR**
Slovenska ul. 28

Ko bi Bog hotel, da bi se ljudje naveličali življenja, bi jih napravil nesmrtni.

„ZU-HABEN-BEJ“

Velečislani »Toti list«,

T u k a j.

Podpisani Janez Megla, kronski upokojenec in vdovec brez otrok, Vam javljam naslednjo zgodbo, ki sem jo sam lastnoročno doživel.

Včeraj sem se vračal od šnopslanja, ki sem ga opravil s svojim najboljšim prijateljem Jurijem Kolovratnikom, ki je invalid na Teznu. Dobil sem 75 para in sem dobre volje stopal po blatu in brozgi naših lepih cest v moj rojstni kraj in pristojno občino Maribor. Sredi neke jame na Tržaški cesti je stal mlad moški in mi mahal. Ker tudi jaz ne znam plavati, mu nisem mogel iti na pomoč. Moški pa se je z velikimi skoki sam rešil pod moj dežnik, pri čemer je njegova modra monterska obleka postala rjava. Vprašal me je:

»Prosim, gospod, ge je v Marproki tisti Turek, ker mašin-olje odavle?«

»Takega ni v Mariboru,« sem odločno popravil njegovo zmotno mnenje, kajti svoj ljubi rojstni kraj poznam od svojega rojstva dalje in vem, da so bili Turki tu samo v zgodovini.

»Pa je nekš Turek tü. Napisa sen si jegovo ime.« Mož je potegnil iz žepa umazan košček papirja in bral: »Zu-haben-bej.« — Ja glih tak je: »Zu-haben-bej.« Zamišljeno je ponovil: »Zu-haben-bej.«

»Kje pa ste dobili to ime? Mogoče niste prav prepisali?«

Mladenič je zamahnil z roko: »Tan, na tisti žuti tabli, saj je ne daleč. Hote z menoj, ka te vidli, da sen se ne zmeša. Najprvo piše srbsko: »Dobiva se kod«, teko razmim od soldatov, ka je srbsko — potli pa »Zu-haben-bej.«

Obrnila sva se in skakala preko luž na razoranem terenu, ki nosi ponosno ime cesta. Voda v čevljih je naraščala in z njo moja radovednost. Kdo bi mogel biti ta zagonetni Turek v Mariboru, ki ga kot starorojen in — upokojen Mariborčan ne poznam.

Prideva do oglasne table, gledam, gledam in se čudim. V srcu se mi obujajo spomini na rajnega in presvitlega cesarja Franca Jožefa in na njegove dvojezične napise in razumel sem, kaj in kdo je »Zu-haben-bej.« Ob robu slovenskega Maribora stoji mili srbsko-nemški napis:

DOBIVA SE KOD:
ZU HABEN BEI: MOTOR-LOTZ

D. GOFLJA:

V album!

(V pomanjkanju prijateljev - neprijateljem!)

Če si odkrit in poštenjak,
kar pojdi koj v puščavo!
Tam, kjer ni razen peska nič,
ohraniš živo glavo!

Če revež pa obsojen si
sredi ljudi živeti,
nikar resnice ne povej,
če nočeš še umreti!

Ker kolikor besedic boš
odkritih spregovoril,
prav toliko — sovražnikov
si koj boš natovoril.

In če drhal ne opravi nič,
ker ji pač manjka mozga,
poseže brž po gnojnici,
ž njo vsega te obrozga.

Pa se zgodi, da besni svet,
na mozgu že ubogi,
oj čudež! — nima niti kdaj
nič — gnojnice v zalogi!!

Tedaj iztegne pač — pesti
in prav krepko zamahne,
na kar po zmagi častni tej
globoko se oddahne.

Tak je bilo, tako še bo,
tako pač mora biti,
ker brez barab se poštenjak,
nima za kaj boriti! ...

Pri teh subjektih to samó
začudenja je vredno,
da dano jim razrešiti
uganko ni naslednjo:

Nič namreč ne razumejo,
zakaj ta svet smrdeč je.
Kaj bi ne bil, ko v glavah gnoj
jim, v srcu smrad dušeč je!...

Tivolski ptiči
v Ljubljani

so imeli protestni shod. Sklenili so, da pošljejo gospej Kasandri, ki se tako vneto zavzema za pravilen naslov njihovega doma, še kopico pritožb, da jih uvidevna gospa objavi nato v dnevnem časopisju. Sklenili so pa prav na tistem, da sprejmejo v svojo družbo tudi vsaj eno raco, ki bo nosila vso odgovornost za race, ki bodo iz tega nastale.

Pred poroko vsaka obljubi, da bo poslušala. Po poroki pa se izkaže, da je mislila — radio!

Največ sreče ima krava. — Ona najde največ štiriperesnih deteljic.

DAME IN GOSPODJE!

Hanžič Rado, Maribor
krojač - Aleksandrova cesta 24

Izdeluje v najmodernejši izpeljavi moške obleke,
moške in ženske plašče ter damske kostume.

Karo ♦ čevlji

Maribor

Gospodska ulica števil. 13

Bogata izbira Zmerne cene

V baltskih državah:

»Ti stara, pogledaj no v časopise in povej mi, v kateri državi smo že danes.«

POHUJŠANJE

Komarjev Peter dolgo ni razumel nauka o pohujšanju, ki mora priti, a gorje tistemu, po katerem pride pohujšanje, kajti bolje bi bilo, da bi se mu mlinski kamen obesil na vrat in ga potopil v globino morja. Ko je odrasel šoli, se je oziral za dekleti in se zagledal v brhko Pretnarjevo Lojzko. Toliko časa je šavil okoli nje, da se mu je začela debeliti in morala sta v zakonski jarem. Lojzka se je debelila še potem in jo je bilo zmeraj več. Pa sitnarila je zmeraj bolj in kadar med njima ni bilo kaj prav, mu je zmeraj zasolila, da jo je on zapeljal in pohujšal, da je sam vsega kriv. Včasih je bilo Petru, kakor da je v samem peklju, a pohujšanja je bil res kriv. Moralo je priti, a gorje njemu, kajti po njem je prišlo in zdaj mu je visela na vratu žena in včasih se mu je zdelo, da je težja kakor mlinski kamen. Ker

Kako si brihtni Janezek predstavlja Kneginjo Dolgoruko.

Od nove poezije

Leto 1939/40. IV. šol. naloga. Odanobe'il: Danilo Goflja.

Poezija je nekaj jako besniškega in jo proizvajajo razni pohemi in drugi reveži. Zato je po Navadi jako revna in nič ne stane. Zato imamo tudi na Razpolago tako bogato izbiro, ker kar nič ne stane, tega je zmeraj dosti.

Tako imamo slovinci več tipov Poezije. Imamo sodobniško, katoliško, socialistično, krščanskosocialistično, demokratsko, predvojno, vojno, povojno, ekspresionistično in presjonično, moderno, futuristično, realistično, materialistično, romantično, novostvarniško, bedagoško, otroško, mladinsko Poezijo itd. Pod »itd.« pa je razumeti najmanj še milijon vrst Poezije, ker ima vsak slovenec svojo Vrsto. Tako imamo f poslednjem Veku slovinci ogromno Žetef Poezije, pa malo pesmi. To pride praf gotovo od tega volo ven, ker imamo toliko Pojetov, pa malo Besnikov.

Pa ima slovensko Človeštvo tudi pre mnogo Korist od uživanja mokrocvetočih novih rožic Pozejije. Recimo postavim mojo ljubljeno Teto Rozalijo. Ona že od rojstva Trpi zavoljo Nespečnosti vun. Ona je enkrat lastnoročno celo romala v belo mesto

Beli grad in je tam poslušala govore političkof, — pa še ni mogla priti f okrilje blagodejnega Spanja. Pa sem ji ono nespečno Noč pomolil pod nos zbirko najmodernejše Pozejije, in glej Čudo prečudno: naša Teta rozalija je takoj zaspala in se ni več hotela prebuditi in smo f Srcih gojili strah, da je postala trnulčica. Šele, ko smo spet zagledali njen obraz in ker vemo, da čaka že 40 let zaman na kakšnega Kraljeviča, smo se zavedli, da ni trnulčica in da se bo v doglednem času prebudila.

Pa tudi druge Učinkovitosti vsebuje uporablanje nove Pozejije. Moj ljubljeni Stric porabi vsak mesec polovico svojega s spanjem v uradu težko prislužene Penzija samo za francjožefovo Grenčico in za planinka Čaj. Vendar je neusmiljeno zaprt, bolj ko tisti, ki uživajo Dostmrtno Robijo. Pa je zadnjič preštudiral globoko neko novo mladinsko pesem. Polagoma se mu je zaprtje anuliralo, nakar je prišla poslednja kitica:

»Jurček ódpre vrečico,
v njej je našel srečico,
čudodelni ta zavojček
vrnil mu je koj pokojček.«

Nato je moj ljubljeni Stric takoj moral steči na Stranišče in je odslej vedno jako odprt. Sedaj čita samo Pozejijo raznih učiteljev in drugih bedakogof ter raznih mla-

dinskih Stričkof in ne rabi več franca jožela in planinka Čaja in Penzija lahko uporabi za Gostilne in druge kulturne Ustanove.

Tudi humoristična Pozejija jako uspešno cvete. Ta je jako koristipolna zlasti zato, da ima »Toti list« po zimi s čim kuriti. —

Jako ganljivo vidi tudi moderna Pozejija vun. Ta je pa zdaj f modi, kakor svojčas z tinto pošpicane Bele nočavice, ali pa f zadnjem Rasdobju tiste Politične opaske po mariborskih Sekretih, ali pa tiste Kahle nad ženskimi frizurami, ki jim pravijo Tirolarski klobuki. V moderno Pozejijo se radi Mode volo vun štulijo zadnje Rasdobje sami Frankarji. Pri njih se točno vidi, da beseda še dolgo ni Konj. Tako pišejo nekateri strašansko pesjemistično o fabrikah in lakoti, pa niso nikoli videli nobene Fabrike od znotraj, požro pa na dan 3 kg kruha, 2 kg mesa, 5 kofetof, 10 parof hrenofk, 3 litre vina, na koncu pa f baru z anemiranimi puncami še šimpanizirajo. Ob petih Zjutraj se majojo jako moderno pijani, oziroma nafdahneni domof in pretakajo britke Solze, ko srečavajo delafce, ki se podajajo na Trdo delo. Drugi zbet pesmi kujejo o Bresposelnosti in kupu otrok, pa imajo poleg svojega Profesjona narmajn še tri druge Službe, otrok pa, vsaj zakonitih, nobenih...

Tako vidimo en strašno zanimivi Para-

Jubilej na Pobreški cesti

*Preteklo petdeset je let,
odkar že hodijo sedet
in se za grehe pokorit
za debel in zamrežen zid.*

*Je petnajst let že od tega,
odkar je za upravnika
bil Vrabl tjakaj je poslan,
z dosmrtno ječo kaznovan.*

SLABO PRIPOROČILO

Kakor doma! Koren si hoče kupiti avto. Lep, udoben, moderen avto. »Vzemite tegale,« mu svetuje prodajalec. »V njem se boste počutili kakor doma.«

»Kakor doma?« vpraša Koren in pogleda od strani svojo ženo. »Ne, rajši mi pokažite kaj drugega.«

Požrešni bog Mars

Marke žre, dolarje, franke,
a od sebe da le — tanke.

'OBNOVA' F. NOVAK

dobavlja: kompletne stanovanjske opreme, tapetniške izdelke, posteljnino, preproge, linolej, zavese, železno pohištvo in otroške vozičke, **najceneje**

MARIBOR, Jurčičeva ulica 6
in Glavni trg 1 - Telefon interurban 29-05

doks. Vsa naša Pojezija je zadnje čase strašno Humoristična, in vendar je strašno težko dobiti kje kako humoristično Pesem. Je pač pošod doba Rasula. Otroški besniki so bolj otroški Besniki, naši liriki so bolj de-liriki, sploh je Povojna Pojezija večinoma zelo Povojna. Imenuje se namreč zaradi tega volo vun »povojna«, ker je tako pokakana kakor so pač fsi človeki f — povojih...

Zdaj ko so hrvati dobili Aftomonijo, bomo tudi slovinci postali bolj samostojni. To pomeni tudi za našo Pojezijo velikanski napredek. Kajti zdaj bo dobil fsak slovenski Narod svojo Aftomonijo in svojo kulturo in ž njo tudi svojo Pojezijo. Tako bomo imeli štajersko, kranjsko, primorsko, koroško in prekmürsko Pojezijo. Eventualno bi potem priključili kot Protektorat še Vestfalsko, belgijsko in ameriansko slovensko Pojezijo. O, lepši vek zdaj Pojeziji pride! In vse kaže, da bomo postali še bolj aftomonički, da ne bo imel samo fsak svojo Pojezijo in pojetično Revijo: celje in tako dalje. Tako bo kmalu pri nas več Revij, kakor bralcef, ker bodo sigurno še kakšno ustanovili na polulah per celji in eno za Literarni klumb f žabji Vasi.

Sploh bi predlagal za Pojezijo še strožjo Aftomonijo. Fsak slovenec naj ustanovi

svojo lastno Revijo s naslovom »Aftomoni-
nist«. Sam naj jo spiše, oziroma zbésni, sam
naj jo stiska, sam naj jo cenzurira in na
koncu naj se še toliko žrtvuje in naj jo
tudi sam bere. Saj bo šlo, ker lastno Blato
nikoli toliko ne smrdi, ko tuje. — Živjo
Pojezija!

PREMETENEC

Janezek sreča Tončka in ga zaprosi:
»Tonček, daj, posodi mi pet dinarjev.«
»Prav rad, samo toliko časa počakaj, da
se vrnem iz Beograda.«
»Kdaj boš pa šel v Beograd?«
»Nikoli, ampak kadar se vrnem od tam,
ti gotovo posodim denar!« se odreže Ton-
ček.

ZAKAJ GA NE NAŠEŠKA

Učitelj: »No, Francek, ali te je oče vče-
raj kaj našeškal, ker si bil tako poreden?«
Francek: »Ne, gospod učitelj, očka je re-
kel, da njega samega bolj boli, kadar me
natepe, kot pa mene.«
Učitelj: »Že vidim, da je tvoj oče preveč
mehkega srca.«
Francek: »Tisto ne, gospod učitelj, am-
pak revmatizem ima v rokah, revmatizem.«

CIRKUŠKA.

Avgust: »Gospod ravnatelj, kaj mi-
slike o meni?«

Ravnatelj: »Mislim, da ste velik te-
pec, gospod Avgust!«

Avgust: »Ja, sem tepec, gospod rav-
natelj, a kaj ste potem vi?«

Ravnatelj: »Jaz, jaz sem pa pameten
človek.«

Avgust: »Dobro! To se pravi, da
stoji sedaj tu en tepec in en pameten
človek. A kdo bi ostal tu, če bi pame-
ten človek odšel odtod?«

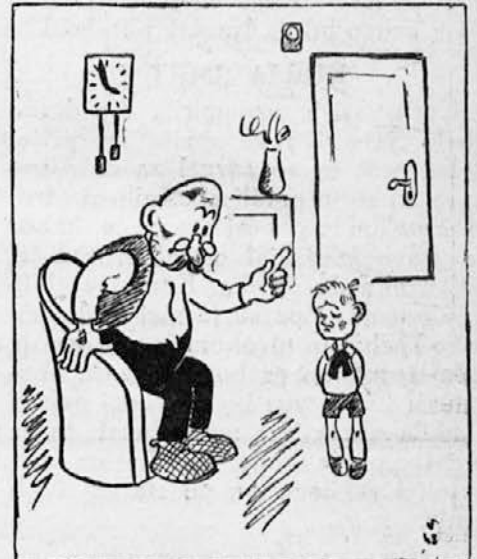
Ravnatelj: »Tepec.«

Avgust: »No, potem pa zbogom, go-
spod ravnatelj!«

VESTNOST

Vestna strežnica: »Gospod Bun-
kež, hitro se zbudite. Ura je deset in
Vi morate ob tem času vzeti uspa-
valni prašek.«

TEORIJA:

— Janezek, sem slišal, da si zopet lagal.
To ni lepo! Le resnico moramo vedno go-
voriti, pa četudi bi nam ne bila povšeči.

IN PRAKSA:

— Janezek, pogledj kdo zvonil. In če je
krojač, mu reci, da me ni doma.

Izpod Karavank

GORJANCEV NACE

se jezi, da je »Toti list« spremenil njegov osebni avtomobil, s katerim hodi k mamicam po testo in jim potem dovaža pečene hlebe in štruce, v navadno tovorno škaljo, kakor da je kruh opeka ali gramoz. Kruh je dobrotu, za katero molimo v očenašu vsak dan, zato je prav, da ga prevažajo Nace v lepem avtu. Le patentira naj svoj izum. »Toti list« si umije roke, če se ga bo poslužila konkurenca. Da ne bo česa kriv, je prvo podobo Nacetovega izuma malo skazil. Z drugo bo pa Naceta potolažil.

KURJA SMRT

v Kurji vasi je vznemirila vso desno obalo Save. Z leve obale je prišel debel mož in se zavzel za nesrečno kuro, ki so jo pobili neusmiljeni otroci. Mož jim je pobral vse frače, kakor za stavo je dirkal od hiše do hiše, od otroka do otroka. Kura je bila tuje pasme. Mož se je njej v spomin tako spehal in otrokom in staršem je tako žugal, da ga bodo že zato ubogali. V Kurji vasi bo od sedaj naprej vladala glede kur nevtralnost, to se pravi, pobje bodo dali kuram mit, petlini se bodo pa po starem topli zanje.

V ZNAMENJU SOŽALJA

nad kurjo smrtjo je sonce ustavilo svojo svetlobo za prebivalce v Kurji vasi. Dolgčas pa tam ni, kajti v Kurji vasi je arena, kakor so jo nekoč imeli v Rimu. Še odletuje žoga v gol in mimo njega, a »Toti list« ne sme pozabiti v svoji kroniki, da smo imeli pred kratkim dva velika športna praznika. Na enem so Bat'ovi čevljarji brusili podplate po jeseniških tleh in naši martinariji so vlekli za vrv. Kar dobro so potegnili. A koga? Svoje sodelavce! Pa čez plot so mnogi skakali pri belem dnevu! Vse v znamenju rimskega gesla »Kruha in iger!«.

SREDI VOJNE PSIHOZE

smo pozabili na triletni jubilej, odkar vlada sožitje med našimi tovarniškimi očeti in ljubljenci upokojenega Vodje. Od tedaj bdé na nami angeli varuhi s Kovačevega vrta, takrat smo spoznali dobra srca naših najvišjih, ki skrbe za naš blagor po vseh svojih močeh. Z nami vred so

klečali seveda samo pol ure, mi pa klečimo še zdaj, a ne bomo vekomaj.

MALA OGLASA

Kdor je spraval nagačeno domačo žival, izobešeno lani v decembru pred kolodvorom v strašilo opozicije, naj se brez skrbi oglasi s pismom na poštno ležečo »Časi se obračajo«. Čaka ga nagrada.

Gospod, ki ve povedati, kje se nahaja steber, v katerega so med vojno zabijali žebličke za avstrijsko zmagajo, naj se javi Društvu narodov v Zenevi pod geslom: »Čez sedem let vse prav pride«. D. N. bo izlecitiralo steber na svetovni dražbi. Kdor ga bo kupil, bo takoj zmagal in tako se bo svet rešil krvoprelitja po jeseniški zaslugi.

Šoštanjski hudomušnež

RESTAVRACIJA GOLL

»Ali veste, gospod poslanec, kakšna je razlika med nama?«
???

»Jaz bi 11. decembra 1938 moral voliti, pa nisem hotel; vi bi pa 12. novembra 1939 hoteli voliti, pa ne boste mogli.«

Iz Kranja

DOHTAR JOŽE

Bil nekoč je naš študent,
črno brado nosil je,
je napisal pesmi cent,
zdaj mu lirika ne gre.

S pravadami je ves zavzet,
za pravico se dajé,
zanj politika je svet,
ne pa mile pesmice.

IZ SPOMINSKE KNJIGE UŽALJENEGA GOSPODA

Ne misli, da nihčé ne ve,
da rad se preleviš,
po vetru pač prepričanje
si svoje spremeniš.

P. s.: Prepis dovoljen vsem, ki so enakega prepričanja.

FRANCOSKA VLADA

bo naročila več vagonov pendrekov pri naši industriji gumija. Profit bo dvojen. Naša industrija bo spet bolj oživela in francoska demokracija bo bolj disciplinirana.

Iz Škofje Loke

MILA VIŽA

Kaj z denarjem bi berači?
Še bankirji niso zanj!
V skrinjo brž denar potlačí
in podgane pošlji nanj.

Iz Trbovelj

EPIDEMIJA PARATIFUSA

Ko se v jamah pridno gára,
druge zunaj tifus para.
Duše para od telesa,
jih pošilja v nebesa
črna jama dolgo let:
Kar že tlači knap naš svet.

Kinč nebeški

ANDREJ V GLEDALIŠČU

Seveda je bil to naš Andrej, vsem znan in povsod dobrodošel. Žejala ga je ljubljanska kultura, ki jo prodajajo v teatru. Kupil je karto za zadnjo vrsto in, ko je sedel na svoje mesto, mu je gospod s kapo pripognil sedež in Andrej je bil kakor baron. Prevzela ga je muzika, še bolj so ga omamila gola bedra, ko je pa spet posvetila luč, je Andrej vstal in se ogledal na vse strani. Med tem se mu je sedež, ki je bil na vzmeteh, sam dvignil, a Andrej ni tega opazil. Ko je spet hotel sedeti, je obsedel na tleh kakor je dolg in širok. Študentje na stojišču so se mu zarežali, Andrej jih je pa grdo pogledal, pokazal je svoje bele zobe in najbližjemu gorško primazal okoli ušes.

»Take špase pri nas v Gorjah takole plačamo!«

Mislil je, da so mu izpodmaknili stol, pa je naredil v teatru svoj teater. Še dandanes se rad s tem pobaha.

Iz Litije

BOMBARDER NA MOSTU

Zagrmelo je bum-bum,
kakor da bog vojnih trum
prišel z gromom je nad nas,
pa je bil le velik špas
bombarderja živega,
ki med nami je doma.

Vse potegnul je možak,
bil res dneva je junak,
zdaj pa mora ričet jest,
je postavi padel v pest,
nam senzacij ne servira,
le — s fiziologom bombardira.

D. Goflja:

Smola

Okoli mize v zimski noči
družinica je zbrana vsa,
po vrstnem redu tem sedijo
tam: žena, mož in svakinja.

Po običaju liter vina
pred njimi v čašah smeje se,
ker sicer kot pri vseh Slovencih,
pogovor nič od rok ne gre.

Mož silno je redkobeseden,
ker zraven - žena pač sedi,
mu tekel jezik bi ko raglja,
če s svakinjo bil sam kje bil!

Tako pa pijejo pač tiho,
molče glasno trobentajo
in vsi trije kar istočasno
pregrešne misli predejo.

Nad njimi zastarel lesteneč
kar vse premočno siplje luč.
Mož kolne jo - sevé na tiho:
»Temá je le do sreče ključ!«

Tedaj se usmilijo nebesa:
ugasne v sobi luč na mah,
mož svakinji se brž približa,
od sreče mu zastaja dah...

Objame jo. Nič se ne brani
prelestna svakinja moža,
Za vsak poljub na vroče ustne
mu ona kar tri svoje da.

Mož je preblažen, zašepče
ji na uho: »Kateri bik
elektriko si je izmislil.
ko je vse lepši - kratki stik!«

Tedaj se smola ta primeri:
nenadno zažari spet luč,
in rajske sreče sladki hipec
na mah pri vragu je in fuč.

Zdaj misli vsak, da smola bila
seveda je sedaj pač v tem,
da mož - izrabljajoč stik kratki
je vklenil svakinjo v objem.

A ni tako! Ker - ironija!
bila je grozna smola to,
da mož spoznal je zdaj pri luči
da svojo je objel ženo!

Začudeno mu pravi žena:
»Tak me poljubil, tak objel
me nisi ves ta čas nikoli,
odkar si me za ženo vzell!«

Mož zase pa tak vzdih izvije
iz dna srca: »Kateri bik,
mesto elektrike si neki
izmislil je tak - kratek stik!«

SMOLA

»Hišo, auto, psa, skratka vse mi je po-
brala povodenj, samo mojo staro mi je pu-
stila. Pa mi povejte, če nimam smole!«

HUDA OVIRA

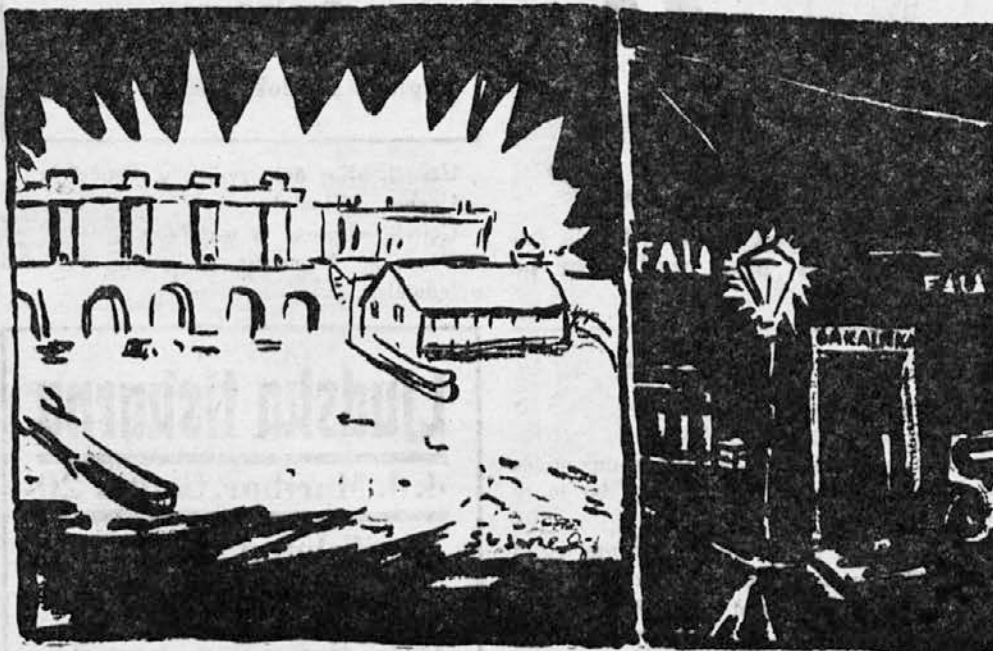
Zavarovalni agent je nagovarjal starega
kmeta, da bi zavaroval posestvo.

»Samo 40 dinarjev mesečno boste plačali
in mi vam damo 200.000 din v primeru, da
vam posestvo zgori.«

»Ali drugih zahtev ni?«

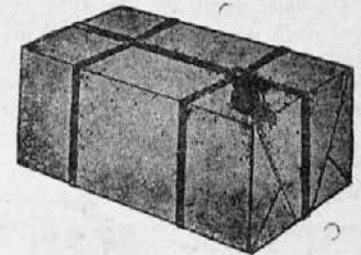
»Ne, samo to, da ne smete sami zažgati!«
Pa reče kmet: »Saj sem si kar mislil, da
bo kje kakšna ovira!«

Falska elektrarna

Popotnik, ki potuješ na Koroško
stran, ozri se skozi okno, ko zakliče
sprevodnik: Fala. Zagledal boš ve-
liko elektrarno, zelo veliko elektrar-
no. Poglej pa tudi na falski kolodvor,

zagledal boš pravo pravcato petro-
lejko. Vidiš, popotnik, Fali pravimo
Fala zato, ker na falskem kolodvoru
še danes električna razsvetljava
— falí.

Stotine takšnih paketov

odpošlje dnevno v vse kraje
v državi

R o b n a k u b a

Kastner & Ohler

Z o g r e b, I l i c o 4 1 6

pri kateri lahko naročite vse
kar rabite za Vas, za Vašo
družino ali pa za Vaš dom

s pošto ali železnico.

Ako blago ne bi odgovar-
jalo, ga zamenjamo ali
vrnemo denar.

Izberite vse kar potrebujete
iz naših razkošnih katalogov,
katere Vam na zahtevo po-
šljemo brezplačno.

Naročajte tudi VI s pošto!

Iz Kočevja

(Poroča agencija »Gottscheer Repu-
blik«.)

Nova palača. Pravijo, da bodo v
našem »belem« mestu pričeli v krat-
kem graditi imenitno palačo. Sred-
stva bodo vzeli iz dolgov staroslav-
ne mestne občine kočevske in dija-
škega doma. Palača bo še višja od
one v Sovjetski Rusiji. Imenovala se
bo »hram dolgov«. Na vrhu bo velik
kip: velika odprta usta, da bo ves
svet z vsemi kanoni in tanki vred
lahko zlezel vanja.

Iz rudnika. V našem rudniku zopet
»fajrajo«. »Prazniki« postajajo vsak
dan pogostejši, zato so rudarji skle-
nili, da si bodo najeli posebnega du-
hovnika, ki jim bo bral maše. Na
»praznik« mora vendar vsak pošten
kristjan k maši!

Ako se slačiš ali o-
blačiš, kadar greš
na kopanje, misli
na »**MARA**«
pletanine
M a r i b o r
Koroška cesta 26

Ce si žejen ali
lačen, če želiš
sonca, zraka, za-
bave ali razve-
drila misli na
»**Griž**« (Oset)
pod Urbanom

A-DUR

»Ti si se pa postaral Jože! Kako
se ti pa prav za prav godi?«

»A-dur.«

»Kaj pa naj to bo?«

»Trije križi, Miha: žena in dve
hčeri!«

SKROMNA DOTA

Casopisi poročajo, da dobe v južno-srbskih vaseh dekleta takoj moža, če mu prineso za doto bicikelj.

»Si slišala, Micka, kako so na Srb-skem ženini skromni? Pri nas pa že vsak na avto gleda!«

ZDRAVNIŠKI RECEPT

Pišete nam, da trpite na prebavi, da vas zapira in bi se radi rešili te nadloge, a se vam to do zdaj ni posrečilo. Stvar je kaj preprosta: Sediti na kolo in se peljite parkrat po Koroški cesti, pa vas bo tako pretreslo, da se vam vse odpre. Ako stanujete na desnem bregu Drave, potem se poslužite Pobrežke ceste, a tudi na Tržaški lahko opravite svojo kuro. Ako nimate kolesa, sedite na lojtrski voz, samo konj ne sme biti počasen. Če vam naš recept ne bo pomagal, potem vam ne preostane nič drugega, kakor da napišete testament.

GLAS IZ AMERIKE:

»Rešimo civilizacijo in kulturo!«

DOBER RAČUNAR

Neka tvrdka je iskala dobrega blagajnika. Javilo se je veliko število prosilcev, med njimi tudi Jankovič.

»Računate brezhibno?«, je vprašal ravnatelj.

»Brezhibno, gospod ravnatelj«, je pritrdil prosilec.

»Dobro, toda opozarjam vas, da zahtevam točnega in naglega računarja!«

»Lahko se popolnoma zanesete name, gospod ravnatelj!«

»No, dobro, in koliko zahtevate plače?«

»800 dinarjev mesečno!«

»Hm, pri nas boste dobivali plačo tedensko in sicer v začetku 250 dinarjev na teden!«

Prosiliec nekaj trenutkov premišluje — menda je računal — nato pa vzklikne: »Te ga pa ne, gospod ravnatelj, za osemsto dinarjev! Za manj ne de'am!«

PROTISREDSTVO

Sredstvo: »Od jutra do večera mi toži žena zaradi revmatizma.«

»Pa ukrenite kaj!«

»Saj sem. Kakor hitro pridem domov, si zamašim ušesa z vato!«

VELIKA ČAST

»Moj ata, ki je čisto črn, bo na zapadni fronti v prvi vrsti, tvoj pa na neeeee...«

PREVEČ ZAHTEVA!

H gospodarju je prišel podnajemnik s tretjega nadstropja in potožil:

»Čujte vi, to je grozno! Mesec dni mi že dežuje v stanovanju! Kako dolgo bo še to trajalo?!«

Gospodar je s stoičnim mirom odgovoril:

»Te ga vam ne morem povedati; kaj sem jaz mar kak vremenski prerok?«

PODKUPLJENEC

»Jaz vam zopet in zopet svetujem, da se morate ogibati vina, ne smete kaditi, v kavarno...«

»Dovolj, gospod zdravnik, že vidim, da ste govorili z mojo ženo.«

GA SKORAJ RAZUME

Srb (Slovenca, ki se muči že pol ure, da bi čim lepše »po srbski« govoril): »Evo, brate, slovenački baš nije tako teško. Ja te skoro sasvim razumijem.«

RAZLIKA

Neki slikar je gosposkim kmetskim voditeljem ponujal svoje slike in jih je že skoraj pregovoril za nakup, pa so se zadnji hip premislili. Malce ga je potrlo, potem se mu je pa spet razvedril obraz in je vprašal:

»Ali veste, gospodje, v čem sta si kmet in kmečki voditelj enaka in v čem različna?« Ker so gospodje zaman ugibali, je slikar sam pojasnil: »Obadva imata vile, to je enakost. Razlika je pa v tem, da imajo kmetje gnojne vile, kmečki voditelji pa zidane.«

Manufakturno blago se dobi pol zastonj v

**Trpinovem
tekstilnem bazaru!**

Oglejte si izložbe!

Učitelj: »Kaj dela tvoj oče, Pepček?«

Učenec: »Zrcala!«

Učitelj: »Dobro, in mati?«

Učenec: »Mama se pa v njih ves dan ogleduje!«

Ljudska tiskarna

d.d. Maribor, Sodna 20

Telefon 20-92

Vam tiska vse, kar potrebujete. Postreže dobro, hitro in poceni

PORTRETNA - POKRAJINSKA IN
INDUSTRIJSKA FOTOGRAFIJA

Foto-atelje Bernardi

MARIBOR, Gregorčičeva ulica števil. 20

LEICA POSNETKI NA FILMSKI TRAK
PORTRETI — SLIKE ZA LEGITIMACIJE
POVEČAVE — AMATERSKA DELA I. T. D.

PRAKTIČNA KNJIGA.

Mister Brown je stopil na palubo prekoceanskega parnika, sedel v fotelj, potegnil iz žepa knjigo in pričel čitati. Njegov prijatelj ga je vprašal:

»Kaj pa čitate tako zanimivega?«

»Veste, to je zelo interesantna knjiga, posebno v sedanjih časih.«

»Kako to?« Ali vsebuje kakšne navete za slučaj napada podmornic?«

»Seveda. Na primer, če požene nenadoma kakšna podmornica parnik v zrak in se znajdete nenadoma v vodi, je treba samo pogledati, kaj piše na stani 75. in rešeni boste.«

IZ KAZNILNICE

V kaznilnico so pripeljali fanta iz vasi, v kateri je bil doma tudi kaznilniški paznik. Ko je nanesa prilika, je paznik vprašal fanta, kaj ga je privedlo v kaznilnico, zakaj je krenil na slabo pot.

»Ali si ti mar na boljši?«, se je zavzel kaznjenec. »Mislim, da bom jaz prej zama, kakor boš ti.«

Soseda Ivo in Janko se slabo razumeta, pa bi se rada poravnala.

Ivo: »Pridi k meni, da se pogovoriva.«

Janko: »Ne, pridi Ti k meni.«

Ivo: »Pa zakaj bi hodil jaz k Tebi?«

Janko: »No dobro, pa se dobiva v gostilni pri Janezu.«

In sta se dogovorila.

PRI ZDRAVNIKU

»Nič mesa, nič masti, nič piva, nič žganja, nič nikotina, nič čaja, gospod Frtačnik!« zapoveduje zdravnik strogo.

Z zaskrbljenim obrazom ga pacient poslušal in vprašal končno:

»Povejte mi, gospod doktor, ali lahko imam vsaj božično drevo?«

MED PRIJATELJI

Miha in Jule sta si bila dobra prijatelja, a sta živela že delj časa narazen. Miha v Ljubljani in Jule v Mariboru. Jule je zašel v stiske, zgubil je službo in je pisal prijatelju, naj mu skuša preskrbeti tako službo, kjer bo imel malo dela in dosti plače. Čez nekaj tednov je prejel tale odgovor:

»Dragi Jule, težko je dobiti službo, kakršno želiš. Dosti je takih mest, kjer je veliko dela in je mala plača, vendar se mi je posrečilo uloviti službo, kjer bo narobe. Službo obdržim — zase!

Te pozdravlja Tvoj prijatelj Miha.«

PROSLAVA

Stara gospodična Marica je tožila prijatelju svojega prejšnjega ženina: »Ne vem kaj bi napravila. Odkar sem Konrada odklonila, se vsak dan napije do nezavesti. Ali mu ne bi mogli nekako dopovedati, da nisem vedela, kako hudo ga bo užalostilo!«

Dobri prijatelj je zamahnil z roko in rekel: »On je že takšen. Če začne on nekaj proslavljati, nikoli ne ve, kdaj mora prenehati!«

GIBANJE

Gospod Koren je bil bolan. Šel je k doktorju in ta mu je priporočal mnogo gibanja.

V nedeljo popoldne je šel doktor na sprehod. Na obrežju reke je zagledal Korena s trnkom v roki: »Ali Vam nisem rekel, da se morate mnogo gibati. To sedenje Vam škoduje!«

Pa reče Koren: »Jojmene, gospod doktor! Jaz se že dovolj gibljem. Le počakajte, da pride orožnik!«

HITRA POMOČ

Ves razburjen priteče neki gospod v kupé: »Gospodje, prosim, pojdite takoj z menoj. Nekaj groznega! Moja žena hoče skočiti skozi okno. Brzovlak dirja s stokilometrsko brzino, a jaz sem pa v kupeju z njo sam, brez moči! Prosim vas, gospodje, pomagajte mi.« Po prvem razburjenju se nekdo oglasi: »Na kak način bi vam lahko pomagali?« »Z vašo pomočjo«, je rekel mož, »bi se mi posrečilo odpreti okno!«

Žena: »Kam se ti danes spet tako mudi?«

Mož: »Pametna žena nikdar ne vpraša moža, kam gre!«

Žena: »Pameten mož ne gre nikamor brez žene.«

Mož: »Haha! Pameten mož sploh ni oženjen!«

SPOZNALI STA SE

— Oprostite, prosim, ali je gospod Janez doma? Jaz sem namreč njegova sestra.

— Me zelo veseli, jaz sem namreč njegova — mama!

Telefon 22-07

IVAN KRAVOS

MARIBOR,
Aleksandrova cesta 13

POSTE RESTANTE

»Prosim, gospodična, ali ni tu pismo z označbo — glav, glav, glav?«

»Ne, gospod!«

»Hm! To je pa čudno. Saj mi je Majda rekla, da mi bo sigurno pisala pod označbo »Triglav!«

NAJHUJŠA ZVERINA

V kotu neke gostilne sedi družba lovcev. Razgovarjajo se o nevarnostih džungle. Pa reče gospod Jarc: »Pravim Vam, gospodje, da v džungli živi neka zver, ki se je boji celo tiger!«

Vsa družba tuhta. Pa reče nekdo: »To mora biti samo — tigrinja!«

MODERNA MLADINA »Ata, poglej, ta gospod pa filma.«

Rešitev gospodične Mary

Na Bledu se je to odigralo. Janoš in Paly sta gosta. Janoš je naiven mladenič, večno zaljubljen in večno nesrečen. Paly je njegov prijatelj, ki mladega zaletela večno svari pred njegovimi polomijami, a je tudi vedno zastoj. Janoš se ne meni za prijateljeva svarila, večno je zapleten v nove dogodivščine, ki se jim ljudje potem smehljajo. Na primer: Gospa Bosiljka ga na promenadi pomotoma pogleda, ker škili: Janoš takoj steče za njo. Atakira, ji prestreza sprehode, zavija oči, grozi s samomorom, silno resno jemlje svojo ljubezen — gospa Bosiljka pa škili in je njen pogled padel nanj le pomotoma!

Ali: Gospodična Savnikova omeni v razgovoru, da jako ljubi nageljne. Janoš to sliši in pridrvi pet minut pozneje z ogromnim šopkom nageljnov, petdeset jih je najmanj, in gospodična Savnikova se mu nič hudega sluteča nasmehne in reče: »Hvala! Nič drugega! Janoš steče takoj po drug, še večji šopek. Gospodična Savnikova je v zadregi. Ne ve mu kaj povedati, pa ji uide z jezika: »Teliček!« Janoš je presrčen. Obmetava gospodično s šopki, prisega večno

ljubezen. Gospodična Savnikova se mu smeje, ljudje se krohotajo. Nič! Janoš blazni. Zapravi bo vso očetovo svinjerejo in vse mline in vse žito samo na Bledu. Za nageljne gospodične Savnikove. Ko ji je stvar že odvrtna, mu ne dé več: »Teliček!«, temveč »Tele!« Zaman! Ljubezen se še poveča, kot »tele« iz »telička«. In ko mu zabrusi gospodična, stopnjujoč po gorenjem reglementu, v obraz se »kravo«, »vola« in na koncu »bika«, je Janoševa ljubezen na višku in se konča samo zato, ker gospodična Savnikova s prvim brzovlakom odpotuje neznan kam . . .

Danes ga je izučila gospodična Mary. Ni še znano, če ga je ozdravila za trajno. Janoš se je bil zagledal v Mary pred tremi urami. Prisegel ji je že trikrat večno zvestobo, brzojavil je že domov očetu, da je končno našel, kar je že od rojstva pogrešal, kopijo besedila brzojava pa je shranil, da jo pokaže Mary za verodostojnost svoje ljubezni . . . Ljudje se smejejo spet resno!

Mary ga povabi na čoln. Čez dve uri, da ga čaka pred svojo vilo, vmes pa, da mora še nekaj nabaviti. Čez dve uri čaka Janoš.

Rdeč je v obrazu kot purman, srce mu bije, oči mu lezejo iz votlin, da so videti ko polže. Mary pride. Blazno ljubka je. Mornariško bluzo nosi, roke so gole, hlačke kratke. Vstopita v čoln. Janoš zagrabiva vesla. Zaveslata v sredino jezera. Mary se nasmeha ob Janoševi vnemi in rdečici obraza. »Zaveslata tja za grmovje?« pobara Janoš. »Zakaj za grmovje?« odvrne Mary, dasi ve zakaj. »Ker tam naju nihče ne vidi«, važno razloži Janoš. In nadaljuje: »Ali bi bilo lepo!« Vpraša Mary nalašč: »Kaj lepo?« Nato Janoš: »Oh, — v dvoje!« Izpusti vesla in seže z roko Mary okoli pasu. Mary zakriči: »Nesramnež, raje grem v smrt! Z bogom za zmerom!« In skoči v jezero. Potaplja se, grgrta, zavije oči, se spet potopi, da je videti iznad vodne gladine le dvoje rok. Janoš je bled ko zid. Skoči za njo. Rešuje samomorilko. Težke očitke si dela pri tem. Zdaj jo drži v rokah, težka je, izmuzne se mu spet. Le nekaj sekund še in prepozno bo, oči ima že vse steklene . . . On je kriv njene smrti! V duhu se že vidi na vislicah, grozotno mu truplo binglja v vetru . . . Joj, ljubi bog, kaj Janoša zapuščaš? Spet jo drži v rokah, zdaj je ne izpusti več, ali pa se sam utopi. Privleče Mary na suho. Ona ima oči zaprte. Ne diha več, srce je zastalo. Pol ure se muči z umetnim dihanjem. Znoj mu curlja v potokih s čela, vmes moli, preklinja in se joče. Nič — zdi se, da je mrtva. Tedaj — Janoš si že hoče sam vzeti življenje — se Mary ovesti. Janoš se oddahne, Mary pa privleče iz mornariške bluze cigaretno dozo in mu jo pokloni. Na njej je vgravirano: »Svojemur plemenitemu rešitelju Janošu. 1. avgusta 1939!« To je današnji dan! Janoš se zgrabi za glavo, Mary jo medtem odkuri . . .

Ko pride Janoš domov, najde očetov telegram: »Našel si, kar že od rojstva pogrešal. Veseli me, da si našel pamet!«

ZAKONEC

Žena: »Zapomni si enkrat za vselej, da sta v meni prav za prav dve ženi.«

Mož: »Prosim te, ali bi mi ne mogla predstaviti ono drugo!«

Maribor je dobil trgovino, ki je mestu v okras! — Poleg krasne zunanje opreme pa nudi trgovina

»L A M A«

MARIBOR, Jurčičeva ulica

popolno zalogo vseh, v oblačilno stroko spadajočih predmetov: konfekcijo od najboljših do preproste vrste, volneno perilo, potrebščine za šivilje, krojače itd. — Prav posebno opozarjamo, da ima trdka bogato zalogo ročnih del in volno vse kvalitete.